

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2014, č. j. MPSV-UM/6359/14/4S-MSK, sp. zn. SZ/918/2014/4S-MSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2015, č. j. 18 Ad 60/2014 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 7. 7. 2015 prostřednictvím žalovaného podání žalobce ze dne 23. 6. 2015 adresované žalovanému a označené jako „*Návrh na přezkumné řízení ve věci nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP*“. Jelikož se žalobce domáhal přezkumu rozsudku Krajského soudu v Ostravě, vyhodnotil žalovaný uvedené podání jako kasační stížnost a postoupil jej Nejvyššímu správnímu soudu.

Ze soudního spisu bylo zjištěno, že Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 3. 6. 2015, č. j. 18 Ad 60/2014 – 18 (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2014, sp. zn. SZ/918/2014/4S-MSK, č. j. MPSV-UM/6359/14/4S-MSK, kterým mu byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“, ačkoliv žalobce se domnívá, že mu správně měl být přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“. Napadený rozsudek byl žalobci doručen dne 9. 6. 2015.

Dle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí... Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle odst. 4 téhož ustanovení *se kasační stížnost*

podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu (zejména usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 – 55), tato ustanovení je nutno interpretovat ve spojení s ustanovením § 40 odst. 4 s. ř. s., podle něhož „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“ V případě podání kasační stížnosti u nepřislušného soudu je pro zachování lhůty pro její podání nezbytné, aby byla kasační stížnost v této lhůtě odeslána (resp. předána k poštovní přepravě) příslušnému soudu, kterým je Nejvyšší správní soud (přičemž zákon se stejnými důsledky akceptuje také podání soudu, který napadené rozhodnutí vydal).

Uvedené závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu se týkají případů, kdy je kasační stížnost podána u nepřislušného soudu. Lze je nicméně analogicky aplikovat i v případě kasačních stížností nesprávně adresovaných jiným státním orgánům. Pokud totiž je pro zachování lhůty třeba, aby nejpozději poslední den této lhůty odeslal kasační stížnost stěžovatel či nepřislušný soud, který takovou kasační stížnost obdržel, tím spíše musí být v této lhůtě Nejvyššímu správnímu soudu odeslána také kasační stížnost, která byla omylem podána u jiného subjektu. Jedině v takovém případě může být kasační stížnost hodnocena jako včasná.

Napadený rozsudek byl žalobci doručen dne 9. 6. 2015 a obsahoval řádné poučení o tom, že kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel však své podání datované dnem 23. 6. 2015 (tedy posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti) adresoval žalovanému, jemuž došlo 26. 6. 2015 a ten jej přípisem ze dne 2. 7. 2015 postoupil Nejvyššímu správnímu soudu tak, že jej předal k poštovní přepravě dne 3. 7. 2015, tedy 10 dní po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl, neboť byla podána opožděně.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. srpna 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu

